

10 kwietnia - św. Fulbert

Fulbert urodził się w 960 r. w ubogiej rodzinie. Uczył się w szkole katedralnej w Reims. Około 990 r. Fulbert przybył do Chartres, gdzie tamtejszą szkołę katedralną uczynił ośrodkiem kulturalnym Francji. Został mianowany kanonikiem i kanclerzem tamtejszej kurii biskupiej. Był czynny w wielu dziedzinach życia publicznego, kulturalnego i kościelnego. Swoją wiedzą, gorliwością, a przede wszystkim umiejętnością obcowania z ludźmi pozyskał sobie rychło serca wiernych i duchowieństwa. Król francuski, Robert II Pobożny, nieraz zasięgał jego rady. Fulbert dbał o administrację kościelną i tym wyróżnił się jako doskonały gospodarz diecezji. Wnikliwy teolog. Łączył mądrość ze świętością. Dbął także o podniesienie szkolnictwa, z którego na pierwszym miejscu korzystali przyszli kandydaci do stanu duchownego. Odnowił w tym celu szkołę katedralną i postawił ją na tak wysokim poziomie, że nawet przewyższała sławą szkołę w Reims. Wyróżniał się szczególnym darem jednania zwaśnionych. Dlatego często w różnych sporach brano go za rozjemcę. Fulbert zostawił po sobie także szereg cennych pism. Wśród nich wyróżniają się kazania i traktaty teologiczne. Był również uzdolnionym poetą łacińskim. Zostawił piękne hymny. Fulbert zmarł 10 kwietnia 1028 r. w wieku ok. 68 lat. **Modlitwa:** Boże, który nas wspierasz zasługami i pośrednictwem św. Fulberta, spraw miłościwie, abyśmy za jego wstawieniem się darów miłosierdzia Twego z Twej łaski dostąpili. Amen.

12 kwietnia - św. Juliusz I

Juliusz wstąpił na tron Piotrowy 6 lutego 337 r. Podczas jego pontyfikatu zmarł cesarz Konstantyn I Wielki, co zakończyło jedność cesarstwa i jedność polityki wobec papieża. Nastąpił podział cesarstwa i podział Kościoła na wschodni i zachodni. Kościół zachodni popierał nicejskie wyznanie wiary, a kościół wschodni - wyznanie ariańskie. Między innymi na tym tle doszło do zatargu między biskupami obu wyznań wiary. Juliusz I wystosował wówczas list do biskupów Wschodu, w którym przypominał o autorytecie i prymacie stolicy rzymskiej, do której należało się zwracać o rozstrzygnięcie sporów. W ten sposób pragnął załagodzić narastające konflikty. W 343 r. zwołał synod ekumeniczny w Sadyce. Synod ten ogłosił szereg praw odnoszących się do zwierzchniej władzy biskupa rzymskiego i stworzył możliwość złożonemu z urzędu biskupowi odwołania się do biskupa rzymskiego, który miał potwierdzić wyrok lub zarządzić nowe dochodzenie. W przypadku ponownego odwołania się pokrzywdzonego biskupa zagwarantowano papieżowi głos ostateczny. Papież Juliusz I zbudował dwa kościoły: bazylikę Juliana Apostoli i Bazylikę NMP na Zatybrzu. Zmarł w Rzymie 12 kwietnia 352 r. **Modlitwa:** Panie Boże, Ty przez osobę św. Juliusza pokazujesz nam jak powinniśmy zachowywać się w trudnych sytuacjach. Spraw abyśmy zawsze podejmowali słuszne decyzje, przybliżające nas do życia wiecznego. Który żyjesz i królujesz. Amen.

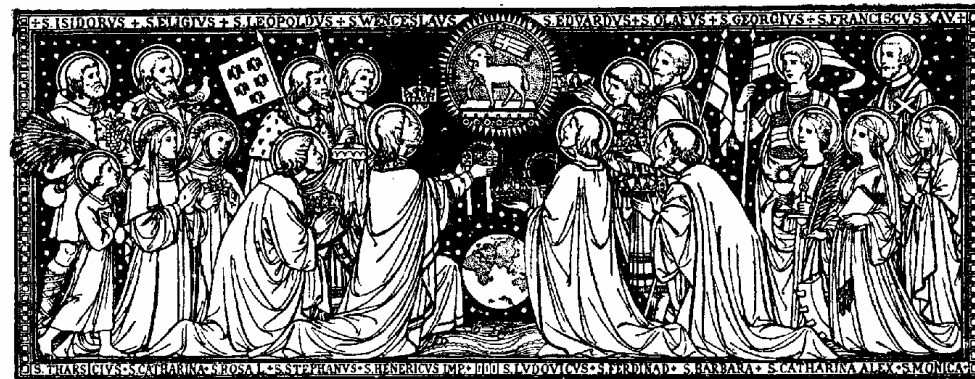
2 kwietnia - św. Franciszek z Pauli

Franciszek urodził się 27 marca 1416 r. w Paoli. Pochodził z ubogiej, ale głęboko religijnej rodziny. Rodzice wyprosiли sobie syna żarliwą modlitwą do św. Franciszka z Asyżu. Spełniając uczyniony ślub, oddali go do klasztoru franciszkański, kiedy Franciszek miał zaledwie 12 lat. Nie wiadomo dlaczego Franciszek już po roku opuścił klasztor i wrócił do domu. Gdy miał 13 lat, odbył ze swymi rodzicami pielgrzymkę po najświętszych wówczas sanktuariach Włoch. Po powrocie do Paoli św. Franciszek założył sobie w pobliżu miasta pustelnię i oddał się bardzo surowemu życiu. Powoli zaczęli do niego dołączać uczniowie i tak powstała nowa rodzina zakonna braci. Do trzech ślubów zakonnych dołączył Franciszek ślub czwarty: zachowania przez całe życie postu od mięsa i nabiału. Pan Bóg obdarzył Franciszka darem cudów. Miał m.in. wskrzesić Mikołaja, syna swojej siostry Brygidy. O wielkim mężu dowiedział się także król francuski, Ludwik XI, kiedy był ciężko chory, i zaprosił go do siebie w nadziei, że św. Franciszek go uzdrowi. Na żądanie papieża Sykstusa IV Franciszek udał się do Paryża. Nie uzdrowił wprawdzie króla, ale go za to przysposobił do chrześcijańskiej śmierci, tak że na jego rękę spokojnie oddał ducha Bogu. Umarł 2 kwietnia 1507 r. w Plessis-les-Tours we Francji. **Modlitwa:** Panie, któryś świętego Franciszka tak wielkim umiłowaniem postu obdarzył raczył, daj nam wszystkim, abyśmy przykazanie to zawsze chętnie i z pobożną wiernością wykonywali. Amen.

PISMO PARAFII P.W. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Kwiecień
Nr XVI

18 kwietnia - bł. Maria od Wcielenia

Teresa przyszła na świat w Tours (Francja) 28 października 1599 r. Mając 17 lat wyszła za mąż za Claude Martina, właściciela przedsiębiorstwa jedwabiu. Po dwóch latach zmarł jej mąż, zostawiając ją z kilkutygodniowym synem. W dziesięć lat później, 10-letniego syna późniejszego benedyktyna, oddała pod opiekę siostrze, a sama wstąpiła do urszulanek. Następnie wyjechała do Quebecu, gdzie podjęła pracę misyjną. Nauczyła się języka Irokezów, pracowała wśród Indian. Napisała dla nich słowniki i katechizmy. Nazwano ją "Teresą Nowej Francji". Była mistyczką. Zmarła 30 kwietnia 1672 r. **Modlitwa:** Jezu Chryste, przez wstawiennictwo bł. Marii spraw, abyśmy za jej pośrednictwem wzgardziwszy wszystkim, co ziemskie, o Niebo tylko się starali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

30 kwietnia - św. Józef Benedykt Cottolengo

Józef urodził się w 1786 r. Był najstarszym z 12 dzieci. W seminarium duchownym miał pewne trudności w początkach, ale pilną pracą doszedł do tego, że studia ukończył stopniem celującym. Święcenia kapłańskie otrzymał w Turynie 1811 roku. Powierzono mu obowiązki wikariusza w rodzinnym mieście Bra, a potem w Corneliano d'Alba. Stąd przeznaczony został na studia uniwersyteckie do Turynu, które po dwóch latach uwieńczył doktoratem. Jako proboszcz Józef z całym zapalem zabrał się do pracy duszpasterskiej. Ze szczególnym jednak zapalem oddawał się posłudze ubogim i chorym. Przez wiele lat pomagał potrzebującym dając im schronienie i wszelaką pomoc w życiu. Święty miał przedziwny dar mobilizowania do współpracy ludzi dobrej woli: kapłanów do duchowej obsługi chorych, wiernych do składania danin, chorych do modlitwy za dobrodziejów. Utrudzony zubożoną pracą Józef pożegnał ziemię dla nieba 30 kwietnia 1842 roku. **Modlitwa:** Boże, któryś świętego Benedykta powołał do niesienia pomocy chorym i potrzebującym spraw, abyśmy i my nie byli obojętni na krzywdę bliźniego. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.

10 kwietnia - św. Fulbert

Fulbert urodził się w 960 r. w ubogiej rodzinie. Uczył się w szkole katedralnej w Reims. Około 990 r. Fulbert przybył do Chartres, gdzie tamtejszą szkołę katedralną uczynił ośrodkiem kulturalnym Francji. Został mianowany kanonikiem i kanclerzem tamtejszej kurii biskupiej. Był czynny w wielu dziedzinach życia publicznego, kulturalnego i kościelnego. Swoją wiedzą, gorliwością, a przede wszystkim umiejętnością obcowania z ludźmi pozyskał sobie rychło serca wiernych i duchowieństwa. Król francuski, Robert II Pobożny, nieraz zasięgał jego rady. Fulbert dbał o administrację kościelną i tym wyróżnił się jako doskonały gospodarz diecezji. Wnikliwy teolog. Łączył mądrość ze świętością. Dbął także o podniesienie szkolnictwa, z którego na pierwszym miejscu korzystali przyszli kandydaci do stanu duchownego. Odnowił w tym celu szkołę katedralną i postawił ją na tak wysokim poziomie, że nawet przewyższała sławą szkołę w Reims. Wyróżniał się szczególnym darem jednania zwaśnionych. Dlatego często w różnych sporach brano go za rozjemcę. Fulbert zostawił po sobie także szereg cennych pism. Wśród nich wyróżniają się kazania i traktaty teologiczne. Był również uzdolnionym poetą łacińskim. Zostawił piękne hymny. Fulbert zmarł 10 kwietnia 1028 r. w wieku ok. 68 lat. **Modlitwa:** Boże, który nas wspierasz zasługami i pośrednictwem św. Fulberta, spraw miłościwie, abyśmy za jego wstawieniem się darów miłosierdzia Twego z Twej łaski dostąpili. Amen.

12 kwietnia - św. Juliusz I

Juliusz wstąpił na tron Piotrowy 6 lutego 337 r. Podczas jego pontyfikatu zmarł cesarz Konstantyn I Wielki, co zakończyło jedność cesarstwa i jedność polityki wobec papieża. Nastąpił podział cesarstwa i podział Kościoła na wschodni i zachodni. Kościół zachodni popierał nicejskie wyznanie wiary, a kościół wschodni - wyznanie ariańskie. Między innymi na tym tle doszło do zatargu między biskupami obu wyznań wiary. Juliusz I wystosował wówczas list do biskupów Wschodu, w którym przypominał o autorytecie i prymacie stolicy rzymskiej, do której należało się zwracać o rozstrzygnięcie sporów. W ten sposób pragnął załagodzić narastające konflikty. W 343 r. zwołał synod ekumeniczny w Sadyce. Synod ten ogłosił szereg praw odnoszących się do zwierzchniej władzy biskupa rzymskiego i stworzył możliwość złożonemu z urzędu biskupowi odwołania się do biskupa rzymskiego, który miał potwierdzić wyrok lub zarządzić nowe dochodzenie. W przypadku ponownego odwołania się pokrzywdzonego biskupa zagwarantowano papieżowi głos ostateczny. Papież Juliusz I zbudował dwa kościoły: bazylikę Juliana Apostoli i Bazylikę NMP na Zatybrzu. Zmarł w Rzymie 12 kwietnia 352 r. **Modlitwa:** Panie Boże, Ty przez osobę św. Juliusza pokazujesz nam jak powinniśmy zachowywać się w trudnych sytuacjach. Spraw abyśmy zawsze podejmowali słuszne decyzje, przybliżające nas do życia wiecznego. Który żyjesz i królujesz. Amen.

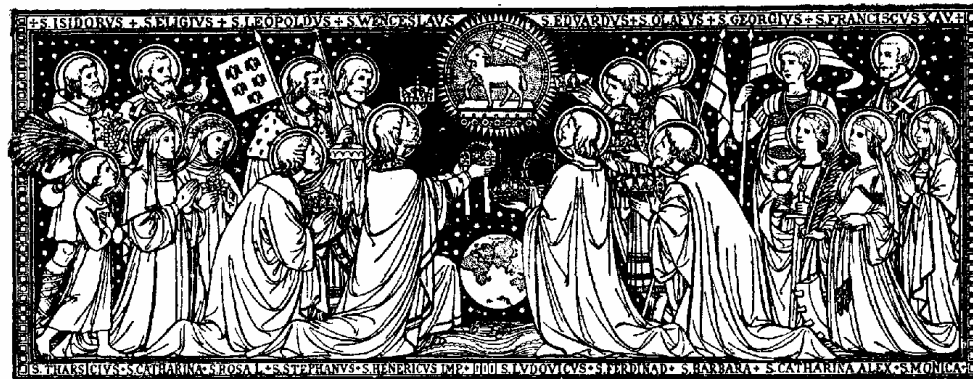
2 kwietnia - św. Franciszek z Pauli

Franciszek urodził się 27 marca 1416 r. w Paoli. Pochodził z ubogiej, ale głęboko religijnej rodziny. Rodzice wyprosiли sobie syna żarliwą modlitwą do św. Franciszka z Asyżu. Spełniając uczyniony ślub, oddali go do klasztoru franciszkańców, kiedy Franciszek miał zaledwie 12 lat. Nie wiadomo dlaczego Franciszek już po roku opuścił klasztor i wrócił do domu. Gdy miał 13 lat, odbył ze swymi rodzicami pielgrzymkę po najświętszych wówczas sanktuariach Włoch. Po powrocie do Paoli św. Franciszek założył sobie w pobliżu miasta pustelnię i oddał się bardzo surowemu życiu. Powoli zaczęli do niego dołączać uczniowie i tak powstała nowa rodzina zakonna braci. Do trzech ślubów zakonnych dołączył Franciszek ślub czwarty: zachowania przez całe życie postu od mięsa i nabiału. Pan Bóg obdarzył Franciszka darem cudów. Miał m.in. wskrzesić Mikołaja, syna swojej siostry Brygidy. O wielkim mężu dowiedział się także król francuski, Ludwik XI, kiedy był ciężko chory, i zaprosił go do siebie w nadziei, że św. Franciszek go uzdrowi. Na żądanie papieża Sykstusa IV Franciszek udał się do Paryża. Nie uzdrowił wprawdzie króla, ale go za to przysposobił do chrześcijańskiej śmierci, tak że na jego rękę spokojnie oddał ducha Bogu. Umarł 2 kwietnia 1507 r. w Plessis-les-Tours we Francji. **Modlitwa:** Panie, któryś świętego Franciszka tak wielkim umiłowaniem postu obdarzył raczył, daj nam wszystkim, abyśmy przykazanie to zawsze chętnie i z pobożną wiernością wykonywali. Amen.

PISMO PARAFII P.W. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Kwiecień
Nr XVI

18 kwietnia - bł. Maria od Wcielenia

Teresa przyszła na świat w Tours (Francja) 28 października 1599 r. Mając 17 lat wyszła za mąż za Claude Martina, właściciela przedsiębiorstwa jedwabiu. Po dwóch latach zmarł jej mąż, zostawiając ją z kilkutygodniowym synem. W dziesięć lat później, 10-letniego syna późniejszego benedyktyna, oddała pod opiekę siostrze, a sama wstąpiła do urszulanek. Następnie wyjechała do Quebecu, gdzie podjęła pracę misyjną. Nauczyła się języka Irokezów, pracowała wśród Indian. Napisała dla nich słowniki i katechizmy. Nazwano ją "Teresą Nowej Francji". Była mistyczką. Zmarła 30 kwietnia 1672 r. **Modlitwa:** Jezu Chryste, przez wstawiennictwo bł. Marii spraw, abyśmy za jej pośrednictwem wzgardziwszy wszystkim, co ziemskie, o Niebo tylko się starali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

30 kwietnia - św. Józef Benedykt Cottolengo

Józef urodził się w 1786 r. Był najstarszym z 12 dzieci. W seminarium duchownym miał pewne trudności w początkach, ale pilną pracą doszedł do tego, że studia ukończył stopniem celującym. Święcenia kapłańskie otrzymał w Turynie 1811 roku. Powierzono mu obowiązki wikariusza w rodzinnym mieście Bra, a potem w Corneliano d'Alba. Stąd przeznaczony został na studia uniwersyteckie do Turynu, które po dwóch latach uwieńczył doktoratem. Jako proboszcz Józef z całym zapalem zabrał się do pracy duszpasterskiej. Ze szczególnym jednak zapalem oddawał się posłudze ubogim i chorym. Przez wiele lat pomagał potrzebującym dając im schronienie i wszelaką pomoc w życiu. Święty miał przedziwny dar mobilizowania do współpracy ludzi dobrej woli: kapłanów do duchowej obsługi chorych, wiernych do składania danin, chorych do modlitwy za dobrodziejów. Utrudzony zubożoną pracą Józef pożegnał ziemię dla nieba 30 kwietnia 1842 roku. **Modlitwa:** Boże, któryś świętego Benedykta powołał do niesienia pomocy chorym i potrzebującym spraw, abyśmy i my nie byli obojętni na krzywdę bliźniego. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.